

QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM
Die Iovis 2. Decembris.

M. PETRO YVELIN, Regi ab interioribus consiliis, Doctore & Primario Serenissimæ Aurelianensium Ducissæ Medico, Moderatore.

Sunt-ne minùs certa virginitatis quàm conceptûs signa?

I.

FEMINAM præclaris Naturæ dotibus exornatam atque insignitam, ineffabili consilio prudentiâque inæstimabili solers atque ingeniosa parens, οὐ μόνον ἕνεκα τῆς ὠφελείας ἀλλὰ ϗ λειτουργίας τῇ φύσει, viro addixit adjunxitque, tùm ipsis insevit vim amoris ac procreandæ sobolis aviditatem, additis illecebris mutuíque complexus appetitione, ut cùm se inirent suaviter inter se affici mirisque modis deliniri contingeret, quò per propagationem posteritati consuleretur, speciesque, duplici, maris scilicet & feminæ, sexu distincta, in perpetuum felici æquè ac gratâ individuorum substitutione conservaretur. Vtrique hunc in finem stupendo apparatu fictas atque elaboratas partes beneficentissimè elargita est, quæ licèt κατὰ λόγον ϗ τὴν αἴσθησιν longè dissideant, incredibili tamen concordiâ in illud pene divinum opus alacriter conspirant. In quo sanè illius sagacitatem subit mirari, cùm enim ad prolis eductionem duo requirerentur principia, alterum quo spermaticæ partes coalescerent, alterum quo carnosæ coagmentarentur, marem fervidiori donavit temperie, fœcundioris & uberioris seminis, à toto decidui, supremo opifice, feminæ verò deferventem impertita est, quæ men-

ſtruum ſanguinem, etiam aliquâ agendi virtute pollentem, copioſiùs ſineret aggregari unâ cum ſemine, quod licèt virili longè ſit imperfectius, non eſt tamen quod illud ἰδρῶτα τοῦ μορίου μᾶλλον εἶναι ἢ γονὴν pertinaciter aſſeveres; quaſi verò uterum, partibus principibus jurè accenſendum, tanquam conductitium offerrent feminæ, cui velut navi onerariæ ſuas merces inferrent viri, ſuamque ſentinam deponerent. In plenâ autem jucundæ voluptatis conjunctione, ſtatim concurſu facto commixtum & confuſum utrumque ſemen, non ſemper in uteri capacitate, ſed & interdùm in ejus apophyſibus retinetur, eó loci in actum ità jubente Naturâ mox erupturum: ut mas animal ſit in alio, femina in ſeipſo generans. Hâc arte eâque induſtriâ abſoluta credas tria ad generationem requiſita, ſexuum diſtinctionem, utriuſque concurſum, & ſeminum, quæ decet ὁμοῤῥοθεῖν, debitam effuſionem. Concurſum illum ſeu laſcivientis Naturæ delicias ingens quædam voluptas conſequitur, potentior tamen in ſeminis, virilis præſertim, excretione, quod quia plurimo calore circumfluit, ideò marem in ipſo congreſſu jucundiùs afficit, licèt qui utrumque ſexum fingitur expertus, longè majorem, dum feminam alternis ageret, acrioremque ſub veneris vexillis catullitionem dicatur perſenſiſſe; & ſanè cùm ſua quemque voluptas trahat, in tam excellenti vix adhibetur modus, quî fit ut feminæ multæ, virgines admodum paucæ, præſertim cùm inter tot & tantas illecebras voluptatum, etiam ferreas mentes libido edomet, quæ urgentiorem in virginibus patitur famem, dùm dulcius putat omne quod neſcit.

II.

ENIMVERO infinitis propè amorum illectamentis irritamentiſque ſequiori ſexui ità ſolerter Natura adblandita eſt, nulla ut ferè ſit mulier quæ poſthabitis crudelibus nonimeſtris geſtationis laboribus, matrique adeò ſæpe funeſtis partûs doloribus, in ſuaviſſimum viri congreſſum efflictìm non depereat: undè facile colligere ſit illam meritò prædicari debere virginem, eamque abſconditam, quam nullus aut quæ nullum rogaverit. Sed heu quantùm illud eſt δυσεύρετον! Etenim, formoſa ſit, citò adamatur: at tutum diù non eſt in quod totius populi vota ſuſpirant, illiuſque tantò facilior eſt ruina, quantò vilior conditio, maximè ſi flos ætatis cum formâ nullâ parte non felice ad vitium conſentiat: Quòd ſi fœda, facilè concupiſcit, moleſtumque ipſi eſt poſſidere quod nemo habere dignetur. Intereà virginem tu quæris, nec ceſſas acriter inſequi? Cave nè pro theſauro carbones; neu tibi vel oculatiſſimo, parùm favente Deliâ, in partem veniat utero gerens, aut certè virgo quædam, violato Iove gamelio & genethlio, rejicula, cujus, præter vocabulum nuptiarum, omnia ſint matrimo-

nij; curiosum quemvis etiam quamlibèt forti conjecturâ illam assequi conantem fallit luditque Natura, quæ côntinuâ generatione gestiens, ne virginitas in probrum verteretur, illius ulla nisi perobscura ferméque incerta dare indicia dedignata est, tantùm abest ut per τὰ τεκμήρια seu τὰ τῆς τέχνης αὐτεύθυνα in illius significationem datum sit descendere. Permagnì tamen interest an σημεῖα, aut τεκμήρια divinando quis usurpet, hæc quippe unum idemque necessariò ac perpetuò significant, manantque ἐξ ἀκολουθίας λογικῆς, illa neque necessariò nec semper, indè infida, ut potè uni addicta fortunæ, non Naturæ cognata, cujus contemplatione assiduus boníque nominis sequester Medicus adornat sibi in obscuris recognoscendis τεκμήριον, quod συλλογιστικὸν σημεῖον (cui fidas) meritò dixeris. Signorum scilicèt aliæ atque aliæ partes: παθογνωμονικὰ rerum formam & characterem expressiùs repræsentant: συνεδρεύοντα amicarum inimicarumque causarum, partiumque vires & discrimina aperiunt: in spem metumque versa deferunt ἐπιγενόμενα: mores ἐπιφαινόμενα exerunt in apertum: ἀναμνηστικὰ ad Naturæ vindicias tutelamque faciunt: Quò se tandem vertat alea προγνωστικὰ portendunt, æqua singulis: Et quoniam παθογνωμονικὰ seorsim ut plurimùm nulla, omnibus ideò certior magistra quæ ἀπὸ συνδρομῆς venit, non quidem empiricorum, quæ rusticior brutæ τηρήσεως vernula, sed dogmaticorum, eo titulo fide melior & dignior, quia Naturæ conjunctior, etiam ubi opertanea ejus sacra curiosus subire, venerisque Anadyomenes, procùl ab odiosâ Aristodemi anatome, fidelis explorator, orgia revelare pergis, severus alioqui censor virginitatis, de brevi punctulo locupletis uteri λαθυργίαν deprehensurus.

III.

CUM virginitas qualitas quædam sit naturalis resultans ex integritate vasorum muliebrium quamdiu à maris conjunctione illibata servantur, illa sanè sola quæ virum nesciit nec admisit, virginis insignibus jure meritò gaudere debet, ἀπύρωτος illa planè, cujus claustra puerperij tantùm non revelata, at coràm insolenti virginitatis erogatore oppessulatas virginis fores rigido ariete perfodere tentante, signata zonâque cincta permanserunt, verùm si quis ejus mysteriis initiatus, primùm hospes, obducta prætenso hymenis velo adyta penetraverit, agnosces-ne illicò vestigia si premas? Eccè in antecessum, studiosa caducæ æternitatis Natura veneris annonam diù locis comprimi non sustinet, hujus pignori suum ipsa fundum propalàm opponit in pubere virgunculâ, locorumque resolvit isthmum menstruo exundantis sanguinis æstu, quem per ἀμπώτεως vices resorbent sororiantes mammæ, regia veneris, amorumque thalamus: Huic simul ac litave-

rit, in amore duces oculi, tum ſubtriſtes transfugæ produnt: carpitur dum carpit oris forma: deſinit videri, ſi mala legeris, ὀρθοτίτθιος: flos defloret: ρῶς papillarum obſcuratur: vox deducta pro molli & liquidâ fit gravior; craſſeſcit cervix. Cnidiæ veneri manum detrahas, arguent protinùs ſubaratam geniali ſulco, pubes compreſſo & incompoſito vellere depreſſior: diducti oſcitantiſque oſculi liber & facilis hiatus: diſparatæ lacrymoſæ Nymphæ: tùm demùm occiſam amabili duello virginitatem anteſtabitur effuſa lacero eugio gutta nuptialis; ut neceſſe non ſit habere de pudicitiâ, ſolemni ſacramento, quæſtionem, propinare aquam experimenti, rogum aſcendere, ardens calcare ferrum, aut gagate, rumicis lapathìve floribus, portulacæ ſeminibus, aut perſonatæ foliis ſuffire.

I V.

VT conceptionis nunquam futuræ expedita regula eſt menſtruo ſanguini denegatus exitus, ità illius pro votis affuturæ certa ſpes affulget in periodicâ hujus ſecundùm Naturæ decretum irruptione, modò præſtò ſint inſuper & alia tàm ex parte viri quàm feminæ requiſita, quibus proprium illud & peculiare uteri munus, etiam nullâ præviâ voluptate, atque inter menſtrui injurias, ad optatum finem perveniat. Scitum in viro, quò ſemen ejaculatorio quodam feratur impetu, rigidum & diſtentum deſiderari pedem ex utre qui prominet: Diſtenditur quatuor muſculorum ope, qui non ſolùm illum firmiſſimè contineant, nè in alterutram partem inclinet, ſed & qui imminente coitu diducant dilatentque ductum urinæ & ſemini communem, donec uno conatu, qui fit ſpaſmo ſimilis, illud in agrum Naturæ effundatur. Neque tamen ante ſuum opus adimplebit ille, quàm nervoſa, ſpongioſa, & cava quâ conſtat ſubſtantia ſanguine & ſpiritu flatulento maximè turgeat: tùm illi, eâ conducibili ſupellectile ità inſtructo, peragendis veneris ſacris intereſſe licebit, ſi priùs reſcierit, Deam, quamvis ſæpè ſit in furtis, odiſſe tamen myſtam qui inteſtabilis litet; hinc procùl exulet in longam licèt ſecuramque libidinem exſectus ſpado, neque enim abſque teſtium operâ ſemen apprimè elaborari poſſe quiſquam benè ſanus in animo habuerit. Id rectà in uteri cervicem, per quam tàm vacuæ quàm prægnantes repurgantur, ejaculari poſtulat, tùm & attrahi, dùm ariete crebro nòn refrixerit libidinis fervor, inſurèr exactè miſceri cum muliebri, tùm demùm utrumque, mutuo conſortio gaudens, ſuſcitari ab utero qui ſit bonæ frugi, blando hujus tepore foveri, complexu conciliari hoſpitali: Inter hæc, mox addit ſe ſe muneri facultas formatrix genituræ, non animæ fœtantis aut fœtûs. Verùm cùm prima ducuntur ſtamina, membranæ explicantur, finguntur viſcera, vitales rivi quoquoverſùm deducuntur, tantæ mo-

lis opus ne existimes sine arbitris nullis-ve internuntiis clandestinò geri; luculenta certè prostant ubique partium indicia, partim φυσικὰ hoc titulo potiora, etsi nec omnibus eadem nec singulis, partim τεχνικὰ, solertiâ & ingenio conjectoris, in fidem accedentia. Propitiam fuisse haud irrito conatu venerem, amantes admonent convenas statim à coitu obsignatâ cervice sursùm revocati uteri sinus, horridula commotio, vel etiam horroris expers inæqualitatis sensus, cibi fastidium, insolens ἀψικορεία, peregrina appetentia, vomitus assiduus, ptyelismus creber, tenebricosa vertigo, dolor capitis, ὀφθαλμοὶ εἱλκυσμένοι καὶ κοιλότεροι, ἔφηλις ἐπὶ τοῦ προσώπου, universi corporis, at lumborum præcipuè, gravitas & torpor, lotij stillicidium, quid plura? tange venas, consule matulam, adhibe πειρητήρια torminoso crudæ mulsæ potu, ignoratum uterum deprehendes.

V.

VERUMTAMEN cùm optimis quibusque Medicis sæpè sæpiùs rerum similitudines parent offucias, dubitandíque causas jure nectat adeò breve veri falsíque confinium, vix quidquam certi de virgine aut gravidâ statuere in integro est. Quandò se fœtam hæc ignorat, illa, sive ut meretricio more sub nomine virginali vendibiliùs pereat, sive ut destinatum sibi sponsum ingeniosâ turpitudine fallat, fallit & olim creditam nullâ arte reparabilem pudicitiam: adeò malè tuta hymene, sæpè fabuloso, virginitas, quâ etiam violatâ, potest ille, ità ludente atque aberrante Naturâ, superstes, ipsissimet perspicacissimis, inquisitoris in ludibrium, illudere. Ad nativi caloris ἔκλαμψιν, ut ad orientem solem, flos ille illibatus se se interdum explicat, virginíque tàm crescit uterus quàm gravidæ mulieri, perit utrique color, menses hærent, lactescunt mammæ, oculi decipiunt, voce marem torosâ cervice mentitur virago: ipsa quoque emeritis puerperij stipendiis canum eugium fideliter repræsentabit tùnc infidelis matrona, veráque & pura virginitas in causariis, gravis uteri suspicionem præ se feret, veneris quippe inexpertæ vacuus ille, totus in orgasmi intemperiis, validiùs subsultat quàm plenâ nave fœtûs ἀσκαρίζοντος fame percitus. At solis gravidis uterus probè moratus quàm exactissimè occluditur, iis tamen, sed momento tantùm, adaperiri credas, quas superfœtandi impatientiâ denuò æstuantes insana urit libido. Calculum ergò si benè ponas, judicia & signa invicem conferes & compones, non divides ad solidam fidem τεκμάρσεως, in explorandâ virgine quàm fœtâ graviùs aberrantis: illius nempè ut ferè Natura solet indulgere peccatis, ac profligato parcere pudori, sic & dùm tota allaborat hominis rudimentis, hanc seriò increpat nescientem, neu te-

nerum opus, errore vitæ, imprudens ἔκρυσις, vel crudum partum improvisa atque inexpectata abortio corrumpat: etsi alioqui habere se utero maturiùs atque exquisitiùs sentiant, puræ, graciles, ὀλιγόφλεβοι, nec non integri sanguinis, seriùs verò & obscuriùs, βλεννώδεις, ὑδαταίνουσαι, ἀδηλόφλεβοι, habitiores, rudiores ætatis tyrocinio, indè illæ stato condictóque die se parituras sciunt, his obrepit partitudo, diesque diffinditur.

Sunt ergò minùs certa virginitatis quàm conceptûs signa.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Franciscus de la Chambre, Consil. & Med. Reg. ord.	*M. Franciscus Landrieu.*	*M. Philip. Harduynus de Saint Iacques.*
M. Alanus Lamy.	*M. Antonius de Sarte.*	*M. Helias Beda des Fourgerais.*
M. Claudius Quartier.	*M. Daniel Arbinet.*	*M. Claud. Quiquebeuf.*

Proponebat Lutetiæ CLAVDIVS GVERIN Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LXVI.

Ex Typographia FRANCISCI MUGUET, Regis ac Illustriss. Archiepiscopi Paris. Typographi.